

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 15CoP/118/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724200088
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6724200088.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členiek senátu Mgr. Silvie Tisovej a JUDr. Miriam Štillovej, v právnej veci navrhovateľa - manžela: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., t. č. D. XX, D., proti manželke: E. B., F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, D., zastúpenej JUDr. Michalom Vikolínskym, advokátom so sídlom Námestie SNP 87/8, Zvolen, IČO: 37 955 365, o rozvod manželstva, na odvolanie manželky proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14Pc/1/2024-61 zo dňa 22.02.2024, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen rozviedol manželstvo účastníkov a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z nich na náhradu nemá nárok. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 22 a § 23 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že manželstvo je vážnym spôsobom a dlhodobo narušené, neplní svoje základné funkcie a nie je predpoklad jeho obnovenia. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP. V odôvodnení rozsudku ďalej súd uviedol, že manželia od januára 2023 žijú oddelene, manžel sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval, nielen pre vážne narušené manželské vzťahy, ale aj vzťahy so širšou rodinou, nakoľko bývanie v jednom rodinnom dome spoločne s dcérou a jej rodinou prinášalo rozpory, ktoré boli riešené i za účasti polície. Pred odchodom manžela zo spoločnej domácnosti manželia 7 rokov spolu finančne nehospodárili, nezaobstarávali spoločné potreby domácnosti, pričom manžel poukazoval na panovačnejšiu povahu manželky, ona zas poukazovala na požívanie alkoholu zo strany manžela, pod vplyvom ktorého je jeho správanie neadekvátne, prejavujúce sa fyzickými i verbálnymi útokmi. Navrhovateľ jednoznačne potvrdil, že na obnovení spolužitia nemá záujem, naopak po odchode sa zlepšil jeho zdravotný stav. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že manželstvo bolo dlhodobo len formálne, čo však odporuje spoločenskému účelu a napriek dobe jeho trvania je rozvrat hlboký, intenzívny a nie je predpoklad na obnovenie manželského spolužitia bez citovej náklonnosti manželov, bez vzájomnej pomoci, spoločného hospodárenia, prípadne obstarávania záležitostí spoločnej domácnosti. Naopak pred odchodom manžela zo spoločnej domácnosti dochádzalo k čoraz väčším a intenzívnejším konfliktom, ktoré boli riešené aj za účasti polície. Na základe uvedených dôvodov, potom súd konštatoval, že boli splnené podmienky pre rozvod manželstva.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, prostredníctvom zástupcu, podala odvolanie manželka. Poukázala na to, že súd prvej inštancie dezinterpretoval zistený skutkový stav, keď nekriticky preberal tvrdenia manžela a dospel tak k nesprávnemu záveru o existencii dôvodov pre rozvod manželstva. Manželka poprela nezmyselné a urážlivé tvrdenia manžela o tom, že sa venovala nielen práci, ale aj intímnym stretnutiam s inými mužmi, keď počas celého obdobia manželstva sa starala o dve deti,

ako aj o chov hospodárskych zvierat. Potvrdila však, že za posledných 7 rokov sa manžel odmietal, resp. vôbec nepodieť na financovaní spoločnej domácnosti. Opakovane apelovala, aby zmenil svoje správanie a prístup nielen k nej, ale aj k najbližšej rodine. Zmeny v správaní pripisuje závislosti manžela na alkohole, pod vplyvom ktorého sa stáva zádrapčivým, hľadajúcim zámienky na vyvolanie hádky, nielen s ňou, ale aj s dcérou H. s manželom. Ju napríklad fyzicky napadol v auguste 2022, keď ju strčil zo schodov, následne napadol aj dcéru H. s manželom. Tieto incidenty a konflikty, ku ktorým dochádzalo opakovane, boli riešené privolanými hliadkami OO PZ Detva. Uviedla, že manžel všetky jej návrhy a ponuky na pomoc bezdôvodne odmietal. Aj v súčasnej dobe si manželka kladie otázku, ako je manžel schopný samostatne žiť a hospodáriť s jedným príjmom a v zdravotnom stave o akom informoval aj súd prvej inštancie a či by mu nebolo prijateľnejšie prijať pomoc najbližšej rodiny. Je toho názoru, že súd mal viesť manželov k zmiereniu a urovnaniu vzájomných nezhôd. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a návrh na rozvod manželstva zamietol.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadril navrhovateľ, ktorý uviedol, že s odvolaním dôrazne nesúhlasí, trvá na rozvode manželstva, lebo si je vedomý, že jeho dôvody sú pravdivé a postačujúce.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Z preskúmaného rozhodnutia, ako aj spisového materiálu s prihliadnutím na obsah odvolania zistil, že súd prvej inštancie rozhodoval o rozvode manželstva. Pri rozhodovaní o odvolaní mal súd druhej inštancie posúdiť, či prvoinštančný súd riadnym spôsobom vyhodnotil dôvody umožňujúce rozvod manželstva, resp. či zistené dôvody boli tak závažné, aby súd návrhu na rozvod manželstva napriek nesúhlasu manželky vyhovel. Ako vyplynulo z obsahu spisu, jedná sa o dlhodobý manželský vzťah, ktorý však minimálne posledných 7 rokov je nefunkčný. Z vyjadrenia navrhovateľa vyplynulo, že manželstvo prestalo absolútne plniť svoj spoločenský účel a manželia si neboli navzájom nápomocní, spoločne nehospodárili, nezabezpečovali chod spoločnej domácnosti, naopak dochádzalo ku konfliktom, ktoré viackrát vyústili do verbálneho a fyzického vzájomného sa napádania, resp. konflikt sa preniesol aj na dcéru, ktorá s manželmi spolu so zaťom a deťmi bývala s nimi v spoločnej domácnosti. Hoci odvolateľka uviedla, že s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí, viac-menej potvrdila všetky dôvody, ktoré prezentoval vo svojom návrhu manžel a potvrdila, že skutočne dochádzalo ku konfliktom, ktoré museli byť riešené i za spolupráce polície. Nezhodla sa len v tom, že príčinou rozvratu bola ona, naopak nezhody pripisovala manželovi a jeho požívaniu alkoholu. V tomto prípade aj súd prvej inštancie mal preukázané, že po odchode manžela zo spoločnej domácnosti k obnoveniu spolužitia ani v priebehu odvolacieho konania nedošlo, naopak navrhovateľ jednoznačne potvrdil, že na obnovení spolužitia v žiadnom prípade nemal záujem a trval na rozvode manželstva.

6. Na základe takto zistených skutočností je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil.

7. Pokiaľ teda v odvolaní manželka uviedla, že súd nesprávne dospel k záveru o existencii dôvodov pre rozvod manželstva, s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Obaja manželia potvrdili dlhotrvajúcu existenciu konfliktov v manželskom spolužití, dlhodobú nefunkčnosť manželstva, ako aj stav, ktorý pretrváva po odstávaní sa manžela zo spoločnej domácnosti. Pokiaľ by manželstvo aj do budúca bolo nefunkčné a malo by existovať len formálne tak, ako na to poukázal správne súd prvej inštancie, toto by odporovalo jeho spoločenskému účelu. Pokiaľ teda navrhovateľ aj vo vyjadrení k odvolaniu jednoznačne trval na rozvode manželstva, za takýchto okolností odvolací súd nemal inú možnosť ako rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť.

8. Nakoľko manželka v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, tento, ako už vyššie uviedol, rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a konštatoval, že žiaden z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).